

Váš **BERAN** mládež

Příprava na sezonu se rozběhla, mladí Berani po několika měsících konečně plnohodnotně trénují.

Led v provozu

Po rozvolnění opatření obnovil klub na konci května provoz ledu na Zimním stadionu Ludka Čajky. Mladí hokejisté tak už od jara kombinují přípravu na suchu s přípravou na ledě.

Programy mládeže

Vedle standardní klubové činnosti zahájili Berani také připravované mládežnické programy. Některé z tréninků a kempů se už uskutečnily, další přijdou na řadu v příštích týdnech.

Berani na cestách

Novou akcí jsou sportovní odpoledne pro děti z okolních měst, kterých se účastní i vybraní hráči A-týmu. První dva tréninky se konaly v Holešově a ve Slušovicích, další budou následovat.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

ČERVEN 2021

04 ÚVODNÍ SLOVO TOMÁŠE VALÁŠKA

Manažer mládeže o minulém ročníku i nadcházejících měsících. „Čeká nás zlomová sezona plná otazníků a výzev,“ tuší.

06 OD MALIČKA JSEM CHTĚL DÁVAT GÓLY

Rozhovor s koučem Dominikem Matulou, který má před sebou první rok v roli hlavního trenéra. Vede pátou třídu.

09 MLÁDEŽ MÁ V KLUBU PEVNOU POZICI

Význam mládežnické činnosti Beranů se stále víc odráží i v organizačních a výkonných strukturách zlínského klubu.

10 PŘI CHYTÁNÍ MUSÍŠ MÍT RUCI PŘED SEBOU

Rozhovor se třemi mladými brankáři, kteří se v květnu a v červnu zúčastnili zaměřených skills tréninků pro gólmány.

12 VŽDYCKY JSEM CHTĚL BÝT NEJLEPŠÍ

Brankář Beranů Libor Kašík vypráví o své cestě mládežnickými kategoriemi a dosavadní hokejové kariéře.

18 PŘÍPRAVA AKADEMIE NA NOVOU SEZONU

Junioři a dorostenci se chystají na další ročník pod vedením nových realizačních týmů. Co je čeká v letních měsících?

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Redakce

Vojtěch Jurák, Vojtěch Gargulák

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, Libor Kožík
Jiří Zaňát, David Peška, Lukáš Filipec

Korekce

Veronika Kožíková

10

18

Tomáš VALÁŠEK

úvodním slovem

Vážení rodiče a přátelé klubu,

ze všeho nejdříve bych se s vámi chtěl podělit o radost, že jsme se konečně vrátili na ledovou plochu a můžeme znovu plnohodnotně trénovat a hrát zápasy. Už bylo načase, ta pauza trvala opravdu hodně dlouho. Doufejme, že se nic podobného nebude opakovat.

Teď už se naplno věnujeme přípravě na další měsíce, protože nás čeká zlomová sezona plná otazníků a výzev, se kterými se musíme vypořádat co nejlépe.

Jak to bude dál s covidem, nezastaví naši činnost nějaká další vlna? Rozběhne se plánovaná rekonstrukce Zimního stadionu Luďka Čajky? A v neposlední řadě – podaří se nám obstát po sportovní stránce? Vždyt juniorskou a dorosteneckou extraligu čeká výrazná redukce týmů.

Úkolů máme víc než dost, ale pevně věřím, že je zvládneme. Musíme.

Jsem rád, že se nám podařilo hned po uvolnění opatření rychle zareagovat a ještě na konci května obnovit provoz ledové plochy na zimním stadionu. Je to poprvé v historii našeho klubu, co máme led na jaře, a mladým hráčům to pomůže aspoň zčásti dohnat tréninkové manko.

V příštích měsících si důkladně vyhodnotíme, co nám nynější provoz ledu přinesl sportovně i ekonomicky, a podle toho budeme plánovat dál. Není to automatika, udržovat ledovou plochou v teplých měsících je finančně náročné, ale určitě chceme v myšlence celoročního ledu pokračovat. V dnešní době je to

pro rozvoj mladého hokejisty velmi důležité.

Dbali jsme na to, abychom v jednotlivých věkových kategoriích vhodně rozložili aktuální tréninkový proces na ledě i na suchu. Skutečně nás těší, že se převážná většina dětí po covidové pauze do klubu zase vrátila. A protože doufáme ve standardně dlouhou sezonu až do konce dubna, nechceme naše mladé hokejisty přesytit.

Jinými slovy se snažíme tréninky nastavit tak, aby i na konci sezony byly děti plné elánu a měly chuť do hokeje.

Velkou výzvou budou také náborů nejmladších dětí. Zrovna tuto oblast naší činnosti totiž covidová situace zasáhla opravdu tvrdě. Například to brzy bude rok a půl, co se nejen u nás na stadionu naposled uskutečnila akce Pojď hrát hokej. Nebo jsme na podzim nestihli vlivem vládních opatření naplno rozjet pravidelné bruslení pro mateřské školy ve Zlíně...

Máme tedy na co navazovat. V minulých týdnech jsme uskutečnili první venkovní tréninky pro děti z okolních měst, další města i další akce budou následovat. Ale co je nejdůležitější – děti ze školy bruslení už konečně mohou zase dělat své první sportovní kručky na ledové ploše.

Za celé vedení mladých Beranů vám děkuji za podporu a přeji všem hezké léto.

Tomáš Valášek, manažer mládeže

Od malička jsem chtěl **DÁVAT GÓLY**

V mládeži patřil Dominik Matula ke zlínským tahounům, vynikal produktivitou a jednu sezonu vedl juniory jako kapitán. Když po letech ukončil hráčskou kariéru, do mateřského klubu se vrátil a začal předávat své zkušenosti mladým Beranům. Loni Matula působil v roli asistenta u žáků, nyní ho čeká první sezona coby hlavního trenéra. Nově bude mít pod palcem pátáky.

Máš za sebou první sezonu v klubu, která však byla dost okleštěná. Co ti po trenérské stránce uplynulý rok dal?

Paradoxně mi tahle sezona dala hrozně moc. Kvůli covidu jsme měli jako trenéři spoustu času se společně věnovat některým tématům a vyjasnit si, jak chceme, aby klub fungoval. Navíc jsem se skrz karantény kolegů několikrát dostal na led v pozici hlavního trenéra, takže jsem sbíral spousty zkušeností a poznatků.

Loni jsi působil jako asistent zkušeného Lubomíra Konečného. Byla to pro tebe velká škola?

Luba je obrovský profesionál, takže si myslím, že lepší školu jsem ani mít nemohl. Sedli jsme si i jako lidi. Teda až na to, že je ze Vsetína – na to byly nářky ode mě na denním pořádku (*smích*).

Nyní půjdeš do nové sezony poprvé jako hlavní trenér. Bereš to třeba i jako určitou výzvu?

Je to pro mě obrovská výzva. Nesmím se na to těšit a jsem za to rád. Mám kolem sebe super parťáky, takže věřím, že vše bude fungovat a že to bude úspěšná sezona ve všech ohledech.

Stihli jste se už s pátáky trochu poznat?

Ano, už jsme spolu něco málo na suchu odtrénovali a poznáváme se. Spoustu kluků jsem ale znal – ať už od trenérů nebo třeba z letních táborů z minulého roku. Zatím se mi jeví velmi dobře, mají chuť trénovat a učit se. Snad jim to

vydrží po celou sezonu a není to jen tím, že se tak dlouho nemohlo trénovat.

Týmová příprava a led už ti asi chyběly, je to tak? Jak nepříjemné je takové období pro trenéra?

Ano chyběly, už jsem se těšil, jak zase naskočíme zpátky do toho kolotoče tréninků. Ale zase na druhou stranu jsme si zkusili i jiné věci, třeba trénování on-line. Myslím, že tohle jsou pro trenéra taky cenné zkušenosti.

Mohl bys popsat, jak se s posunem na pozici hlavního trenéra mění tvá práce ve srovnání s loňskem?

Moje zodpovědnost a role jsou daleko větší. Jako asistent děláš to, co ti řekne hlavní trenér, a jsi tam, kde ti řekne, že máš být. Teď jako si jako hlavní trenér všechny tyto věci řídím sám. I to, že vymyslím náplň a skladbu tréninků, je pro mě velká škola. Ale za ten rok už jsem toho stihl spoustu pochytit a pochopit.

Kromě pátáků působíš také u čtvrtáků, a to jako asistent. V obou případech tvoříte dvojici s Davidem Macharáčkem. V čem jsou výhody takového propojení kategorií a trenérů?

To je právě to, co bychom chtěli – aby trenéři procházeli jednotlivými týmy a pomáhali si v co nejvíce kategoriích. Aby tak měli přehled o celém klubu a ne jenom o své kategorii, kde trénují. A pak je samozřejmě dobré vidět ostatní trenéry, jak pracují, a třeba od nich čerpat inspiraci a nápady.

„Touha po střelení gólů je o prožitku. Kluci se do těch situací musí dostat prvně na tréninku, aby jim radost z branky začala chutnat. Pak budou mít větší touhu dávat góly i v zápasech.“

Může vám také pomoci, že se s Davidem znáte už dlouho? Před lety jste spolu hráli za mládežnické týmy Zlína.

Ano, s Davidem se známe skoro celý život a patří i v osobním životě k mým nejlepším kamarádům. Takže je to rozhodně super bonus. Jsme spolu skoro pořád, takže máme spousty debat a rozhovorů o tom, jak chceme trénovat a řešit všechny věci okolo.

Jak vůbec vzpomínáš na svá mládežnická léta? Před deseti lety jste vyhráli s dorostem ligu, radíš to mezi své největší hokejové úspěchy?

Měl jsem štěstí, že jsme byli fakt dobrý ročník. Jak po hokejové stránce, tak i po lidské. Na ty doby mám krásné vzpomínky – samozřejmě, že titul ve starším dorostu je asi ta největší. V té sezoně to ani nemohlo dopadnout jinak, měli jsme obrovskou sílu ve čtyřech lajnách. Rozhodně to patří k mým největším úspěchům v kariéře.

V mládeži jsi patřil k produktivním lídrům, sbíral jsi hodně bodů. Táhl tě to vždy do útoku?

To je úplně bez debat. Už od malička jsem na hřišti vždy chtěl dávat góly a hrát v útoku. Jiná varianta pro mě za celou kariéru ani nepřipadala v úvahu.

Jak je podle tebe pro mladého hráče důležitá přirozená dětská soutěživost, touha po gólech, po výhře?

Řekl bych, že ti nejlepší hráči mají přirozenou

soutěživost v sobě. Za mě to je velmi důležitá věc, která ale v poslední době trochu vymizela. Proto se ji pořád snažíme v dětech a hráčích probouzet formou her, různých soutěží o odměny, ale také o „tresty“.

Touha po gólech je zase o prožitku. Kluci se do těch situací musí dostat prvně na tréninku, aby jim radost z branky začala chutnat. Pak budou mít větší touhu dávat góly i v zápasech.

Na seniorské úrovni jsi působil především v druholigovém Hodoníně, za něj jsi odehrál pět produktivních sezon. Jak vzpomínáš na toto období kariéry?

Hodonín je můj druhý domov. Nejenže jsem tam hrál hokej, ale taky jsem si tam našel kamarády, se kterými jsem dodnes v kontaktu a potkáváme se.

Věřil jsi, že postupně by ses mohl probjovat i do první ligy, nebo dokonce do extraligy?

Tam moc nešlo o to, jestli jsem věřil, ale o to, co jsem chtěl. Nabídky z první ligy mi přicházely každou sezonu, ale nikdy mi to nedávalo žádný smysl. Proto jsem tak nějak zakotvil v Hodoníně a byl tam nadmíru spokojený.

Nad extraligou bych samozřejmě neváhal, ale to už se zdálo jako sci-fi. Reálnější variantou bylo, že bych působil někde v zahraničí a nabral nové zkušenosti nebo se naučil řeč.

Co stálo za koncem tvé aktivní kariéry? A jak ses pak dostal k působení u zlínské mládeže?

Stálo za tím zranění oka před Vánoci 2019. Vlastně jsem tehdy nešťastnou náhodou na jedno oko téměř oslepl. Ale jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré. Otevřela se mi možnost trénování a jsem teď spokojený a šťastný.

Do Zlína mi pomohla klubová minulost. Hrál jsem tady celé své mládežnické období, a navíc v klubu trénovali moji kamarádi. Tak jsme se o trénování bavili a nakonec jsme se celkem rychle dostali k tomu, že bych se mohl taky zapojit.

Překvapilo tě trénování něčím? Dokázal bys říct, co tě na trénování ve Zlíně baví nebo čím je tato práce zajímavá?

Ze začátku, než si na to člověk zvykne, je to hodně jiné. Celý život hokej vnímáte jako hráč a teď najednou stojíte jako trenér na druhé straně. Samozřejmě trenéra nejvíc potěší, když vidí na dětech výsledky, jak se po malých krůčcích zlepšují a posunují. A především jsem vždy byl Zlíňák – trénovat pod touhle „značkou“ je pro mě čest.

Mládež má v našem klubu PEVNOU POZICI

Zlínský hokej vždy stavěl na svých odchovancích a také současný A-tým Beranů tvoří z velké části hráči, kteří jsou s klubem a s regionem úzce spjati. Význam mládežnické činnosti se stále víc odráží i v organizačních a výkonných strukturách našeho klubu.

Během posledních týdnů došlo k několika personálním změnám v představenstvu zapsaného spolku HC Berani Zlín. Z pozice prezidenta se rozhodl odejít Radomír Zbožínek, ve funkci ho nahradil manažer mládeže Tomáš Valášek.

Mezi členy představenstva nově přibyli Petr Čajánek a Jiří Marušák, další z mládežnických pracovníků v představenstvu působili už dříve.

„Jsem přesvědčen, že Tomáš to zvládne velmi dobře. Hlavní náplň práce spolku se mění a bude zaměřena především na výchovu další talentované mládeže. Nový prezident spolku a jeho tým jsou zárukou budoucnosti zlínského hokeje,“ uvedl Zbožínek.

Členové vedení mládeže zajišťují organizační a sportovní fungování hokejové výchovy v klubu, řídí široký tým zlínských trenérů, dbají na průběžné

vzdělávání a také se sami účastní tréninkového procesu dětí.

„Těší mě, jaká je v mládeži utvořená pracovní skupina. Jsem přesvědčený, že máme silné vedení i kvalitní tým trenérů – kluci jsou pracovití, aktivní a mají spoustu nápadů. Věřím, že se to odrazí i na mladých hokejstech a že úroveň naší práce půjde stále nahoru,“ říká manažer Valášek.

Mládežnické oddělení také průběžně doplňuje své trenérské řady a realizační týmy. Letos na jaře to byl například Luboš Jenáček, který přišel k juniorům, loni zase zkušený skills kouč Lubomír Konečný nebo odchovanec Dominik Matula. Další (bývalí) zlíňští hokejisté se nově zapojili jako asistenti.

Tým mládeže na sobě pracuje

Vedle výchovy hokejových nadějí se mládežnické oddělení klubu průběžně snaží doplňovat a zkvalitňovat i vlastní trenérské řady. Už loni na jaře se zformovalo současné vedení mládeže, které je tvořeno šesti členy. Jsou jimi:

- Tomáš Valášek – manažer mládeže
- Tomáš Jankovič – sekretář mládeže
- Petr Čajánek – asistent manažera
- Petr Leška – asistent manažera (Akademie)
- Ondřej Veselý – asistent manažera (žáci)
- Jiří Marušák – obchodní činnost, administrativa

Mladí brankáři: Při chytání musíš mít ruce před sebou

Vedle obnovených tréninků na ledové ploše pokračují mladí Berani i se suchou přípravou, týmy či skupiny hráčů se tak scházejí například venku na hřišti nebo v tělocvičně. Ideální příležitost se zeptat mladých brankářů, jak se rozvíjejí. O chytání, tréninkových aktivitách nebo svých vzorech se rozprávěli (zleva na fotkách) Robin Soukup z páté třídy a Fabien Prokop s Janem Kovaříkem ze šesté třídy.

Kluci, teď máte zrovna po brankářském tréninku. Mohli byste přiblížit, jaká bývá jejich náplň?

Robin: Procvičujeme nohy, protahujeme se... Posilujeme nohy i ruce, protože jako gólmán potřebujeme mít hodně protažené tělo. Taky si hodně házíme s míčky.

Fabien: Nebo s nimi žonglujeme.

Robin: Nebo s míčkem házíme o zeď a chytáme ho. Teď jsme navíc na tréninku měli takovou novinku – míček a na něm čísla od jedné do deseti. Házeli jsme s ním o zeď a počítali.

Všiml jsem si, že na tréninku vám trenéři často

připomínají brankářský postoj. Co to znamená a jak takový postoj vypadá?

Fabien: Při brankářském postoji nejste tak narovnaní.

Robin: Musíte být víc pokrčený, máte nohy metr od sebe. Ale to až později, my máme nohy možná padesát, maximálně šedesát centimetrů od sebe.

Fabien: A máme je pokrčené, abychom mohli rychle vystartovat a chytit puk.

Máte nějakou svoji oblíbenou tréninkovou aktivitu?

Všichni: Fotbal.

Fabien: Já mám rád ještě žonglování, protože je dobré na reflexy.

Robin: Fotbal zas máme rádi, protože si při něm zaběháme, zakopeme... Hrajeme sice s míčem, ale je to podobné jak hokej.

A hrnete se teda do branky i při fotbale?

Honza: Já ano. I když vlastně spíš do obrany než do branky. Ale nejsem rád v útoku.

Fabien: Já jsem při fotbale v brance rád, protože si tím můžu zlepšovat reflexy a dovednosti brankáře. I v té fotbalové brance si procvičím chytání.

Takže být hokejovým brankářem nemusí nutně znamenat, že chytáte i při fotbale?

Robin: Chytat určitě nemusíme. Když je nás na tréninku dvanáct brankářů, tak stejně nemůžeme do branky všichni. Ani

třeba při florbale se do branky nehrnu. Když je hokej, tak chytám, ale když hrajeme florbal nebo fotbal, raději si zastřím.

Honza: Navíc je rozdíl mezi florbalovou, hokejovou a fotbalovou brankou. V každé chytáš trochu jinak.

A co mají brankáři v různých sportech naopak společné?

Robin: Je pravda, že při chytání musíš mít vždy ruce před sebou – jak ve fotbale, tak v hokeji nebo ve florbale. A pořád se musíš dívat na míč. To ale neznamená, že budeš jen stát v brance a čekat na střelu. Musíš vyjíždět z branky, sledovat hru.

Honza: A taky předvídat, co se může stát. To dělá podle mě každý brankář.

Robin: Stává se, že na tebe jedou dva hráči. Jeden může zajet za branku, pak to rychle nahrát druhému...

Fabien: Takže je musíš sledovat oba a ještě si dobře hlídat své okolí.

Honza: Říká se tomu periferní vidění.

Jak například to periferní vidění můžete procvičovat?

Honza: Dá se to procvičovat třeba tím házením míčku o zeď.

Fabien: Nebo taky žonglováním. Když se během žonglování dívám jinam, tak míček sleduju periferně.

Robin: Nejlepší je postavit se do branky, vyjet, podívat se za sebe a kolem sebe... Prostě to pravidelně opakovat, cvičit. Někdy to tak dělám třeba i při tréninku na ledě.

Máte své oblíbené brankáře, které sledujete?

Honza: Můj oblíbený brankář je Daniel Huf.

Robin: Jo, toho mám taky rád.

Fabien: Mně se líbí Jakub Sedláček a v NHL zase Andrej Vasilevskij, protože jsou rychlí a pružní. Sleduju jejich způsob chytání. Jak si vždycky zajedou do branky, podívají se, vyjedou a skoro vždycky ten puk chytanou.

Už jste se potkali například s Danem Hufem? Přišel on nebo někdo další za vámi na trénink?

Robin: Viděli jsme se s ním na videohovoru. Když jsme ještě vůbec nemohli trénovat společně, tak jsme mívali s našimi trenéry videohovory. Jednou se k nám připojil Jiří Ondráček, potom i Daniel Huf.

Honza: Bavili jsme si o tom, co dělá přes karanténu, jak cvičí nebo jak se udržuje v kondici.

A jak jste vlastně trávili uplynulé měsíce vy? Karanténa byla pro sportovce náročná.

Robin: Náročné to bylo, trénovat v kolektivu je samozřejmě lepší.

Fabien: Já jsem chodil často ven, hráli jsme s kamarádem fotbal a často ping pong. To je taky dobré na reflexy. Snažil jsem se cvičit třeba i s činkami a tak.

Robin: Já jsem z vesnice, takže jsem žádné hřiště na posilování v okolí neměl. Ale máme doma branku, takže na mě střílel brácha. Nebo jsem dělal třeba to žonglování a protahování.

Honza: Já jsem se zase snažil držet v kondici, cvičit doma. A taky být co nejvíc venku a protahovat se.

Teď už se konečně vracíte i na led. Dá se říct, co vám nejvíc chybělo?

Robin: Hodně mi scházel led.

Fabien: Určitě mi chybělo bruslení, pak ten kolektiv s týmem, chytání.

A nebojíte se, že vám to bude po tak dlouhé pauze do branky víc padat?

Fabien: Určitě ne. Když se udržujete v kondici, je menší pravděpodobnost. Pořád trénujete, i doma, takže se to musí na ledě projevit.

Robin: Samozřejmě gól dostaneš. Někdy i dvanáct gólů. Ale najedeme do toho.

Honza: I hráči to podle mě budou mít ze začátku těžší.

Fabien: Už se ale strašně těším na zápasy, na kolektivní práci. Nemůžu se dočkat týmu a doufám, že se v něm udržím.

Během jarních týdnů se mladí hokejisté postupně začali vracet k týmovým tréninkům, na hřištích se tak opět potkávají děti a hráči všech věkových kategorií. Kromě standardní klubové činnosti Berani už zahájili i některé mládežnické programy, například zaměřené tréninky dovedností pro hráče v poli a pro brankáře.

Odchovanec Libor KAŠÍK

V devětadvaceti letech je v nejlepším hokejovém věku, za sebou už má řadu úspěchů. Brankářská jednička zlínských juniorských i seniorských extraligových šampionů se v dresu s beranem na hrudi chystá už na svou devátou sezónu v A-týmu. V rozhovoru pro magazín Váš BERAN vzpomíná na své hokejové začátky a hodnotí dosavadní průběh své kariéry.

Jaké byly tvé první sportovní krůčky? Byl hokej vždy na prvním místě?

Jako malý jsem hrával s kamarády hodně sportů. V zimě jsme chodili bruslit na zamrzlý rybník v Malenovicích, dostal jsem hokejku a hráli jsme, což mě hrozně bavilo. Jenže rybník není zamrzlý věčně a já jsem chtěl pořád na led, tak mě táta zapsal do školy bruslení ve Zlíně a už jsem u toho zůstal.

Bylo od začátku jasné, že tvoje budoucnost je mezi třemi týmy?

Přišlo to přirozeně, ve škole bruslení jsme na konci vždycky hráli zápasy, ve kterých se všichni hnali za pukem a dostat se k němu bylo těžké. Já jsem chtěl od malička vyhrávat, takže když se puk blížil k naší bráně, tak jsem si tam lehnul a chytal. Toho si všimli trenéři a nabídli mi, jestli to nechci zkusit v bráně.

Kdo byl tvým sportovním vzorem?

Vzhlížím k těm největším profesionálům, jako jsou Ronaldo nebo Nadal, kteří ve svých sportech dělají maximum pro to, aby byli nejlepší. Z brankářů mě asi nejvíc oslovil Marc-André Fleury.

Jaký byl tvůj recept na to dostat se do áčka?

Vždycky jsem chtěl být nejlepší. Když byl některý gólman v něčem lepší, tak jsem se pokoušel ho napodobovat a tím se zdokonalit. Snažil jsem se poslouchat trenéry a když mi něco nešlo, tak jsem se kousl, nevzdával to a dál na tom makal.

Který trenér tě podle tebe v mládežnických kategoriích nejvíc ovlivnil a posunul?

Jednoznačně Richard Hrazdira, který mě od mala vychovával jak v in-line hokeji, tak v tom

ledním. V klubu mě doprovází strašně dlouho a za tu dobu mě hodně posunul nejen po hokejové stránce, ale i po té mentální.

V sezóně 2009-10 jste se zlínskou dvacítkou získali titul v juniorské extralize, jak na to vzpomínáš?

Byla to obrovská jízda. Nepatřili jsme tehdy mezi favority, jiné kluby byly plné jmen s obrovským potenciálem i vzhledem k draftu NHL a podobně. Ze Zlína sice pár kluků hrálo za národák, ale nikdo nás moc nebral jako nějaké hvězdy.

Ten titul jsme vyhráli obrovskou bojovností. Velkou zásluhu na něm měl trenér Jirka Šolc, který trénoval i mládežnické národáky a znal tak spoustu taktik, inspiroval se třeba od Finů nebo Švédů. Před play-off jsme tehdy snad měsíc trénovali úplně naplno, což se potom vyplatilo. Pro mě to bylo krásné období, dařilo se mi, chytalo se mi skvěle a když jsme vyhráli, tak mě pak dokonce vybrali na mistrovství světa osmnáctek.

To se odehrávalo v běloruském Minsku. Jak na tebe tamní prostředí působilo?

Byl jsem z toho úplně unesený. Samozřejmě, víme, jak to v té zemi funguje, ale pro mě to tehdy bylo něco neuvěřitelného. Byly tam obrovské komplexy s multifunkčními halami a hřišti na všechny možné sporty. Trochu mi to připomínalo dobu komunistickou, kdy ty sportovce zavřeli do jednoho velkého kempu a trénovali až do vyčerpání. Zázemí tam ale měli vybudované na vysoké úrovni.

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

„Když byl některý gólman v něčem lepší, tak jsem se pokoušel ho napodobovat a tím se zdokonalit. Snažil jsem se poslouchat trenéry a když mi něco nešlo, tak jsem se kousl, nevzdával to a dál na tom makal.“

Pomohlo ti před přesunem do extraligy působení v tehdy prvoligové Olomouci?

V první lize jsou vysoké nároky na trénink, někdy až moc. V Olomouci se mi v prvním roce hodně dařilo, tak jsem doufal, že bych se už mohl dostat do extraligy. Proto jsem byl trochu zklamaný, když mě tam ze Zlína poslali na další sezónu. Maminka mi ale tehdy řekla skvělou větu „co je rok proti věčnosti?“ a tak jsem se kousl a odchytal tam další rok, který byl nakonec snad ještě lepší než ten první. Zpětně si toho velice vážím, strašně moc mi to pomohlo.

Do extraligy jsi vletěl jako uragán, hned ve své první sezóně jsi se Zlímem slavil titul a byl jsi vyhlášen nejlepším brankářem i nováčkem sezóny. V čem byl tehdy recept na úspěch?

Ze začátku jsem si na extraligu musel chvíli zvykat, příprava mi moc nevyšla a do brány jsem se dostal asi až po dvaceti zápasech. Pak si to ale sedlo, tým tady byl skvělý, když se člověk

podívá na ta jména, tak to mluví samo za sebe. Celé mužstvo bylo skvěle poskládané a sehrané. Důležitou součástí jsou ve sportu samozřejmě také peníze, bez kterých byste ten tým nezaplátili. Tehdy to perfektně zapadlo všechno do sebe.

Navzdory tomu jsi nikdy nedostal pořádnou šanci v seniorské reprezentaci. Čím si to vysvětluješ?

Myslím, že dřív obecně nedostávali v reprezentaci šanci mladí gólmani tak jako dnes. Extraliga se tehdy nebrala jako tak kvalitní liga, měli jsme spoustu hráčů různě po celém světě a ti měli přednost. Proto jsem tu šanci asi nedostal. Byl jsem nominován jednou, na dvojzápas s Ruskem, řekli mi, že v druhém zápase bych mohl chytat. Hrál se v Ostravě, tak jsem nakoupil lístky, pozval celou rodinu a byl nadšený, že si konečně zahraju za svou zemi. Jenže ráno před zápasem nám trenéři řekli, že udělali změnu, a tak jsem nakonec seděl jen na tribuně.

Vysvětlili ti to nějak?

Nevysvětlili, asi to ani nebylo potřeba. Prostě chtěli, aby chytal Dominik Furch. Jak jsem říkal, starší gólmáni měli zkrátka přednost.

V sezóně 2018-19 sis vyzkoušel KHL, ale odchytal jsi v ní jen osm zápasů, proč to tehdy nevyšlo?

Dostat se do KHL coby cizinec a ještě k tomu gólman je strašně těžké, takže jsem za tu šanci byl moc rád. Byl jsem připravený, cítil jsem se v nejlepší fyzické formě, co jsem kdy byl. Přípravné zápasy vyšly dobře, dařilo se mi, získal jsem i nějakou cenu na turnaji v Astaně. Přesto jsem cítil, že se mnou není trenér z nějakého důvodu spokojený. Začátek ligy nám tehdy vůbec nevyšel, ostatní týmy byly o třídu před námi a ze začátku nás válcovaly. Bylo to těžké i pro hlavu, trenér na mě začal vyvolávat tlak, přitom si nemyslím, že ten problém byl ve mně. Spíš v celkovém výkonu týmu a možná i v trenérovi samotném. Zkrátka to nefungovalo a já jsem byl brán jako cizinec a velká posila, tak jsem byl první na ráně a až po mně trenér. Možná kdyby to bylo naopak, tak to mohlo dopadnout úplně jinak.

Bylo těžké si zvyknout na nové prostředí? Jak se ti v Chabarovsku líbilo?

Super bylo, že tam byli i další kluci z Česka, kteří mi pomohli se adaptovat. Měl jsem plno super zážitků, to by bylo na dlouhé vyprávění. Je to krásné město, i za tak krátkou dobu mi přirostlo k srdci. V porovnání s jinými ruskými městy, kde jsou jenom továrny a nic moc jiného, se mi v Chabarovsku líbilo moc.

Do extraligy ses vrátil v dresu Brna, byly ve hře i jiné možnosti?

Když člověk podstoupí něco, co mu pokazí jeho hokejový sen a musí odejít odněkud, kde chtěl být úspěšný a pokračovat tam a třeba se probojovat i do toho národáku, tak je to obrovský krok zpátky. Byl jsem z toho obrovsky zklamaný. Moc jsem se chtěl vrátit do Zlína, ale to tehdy nešlo, byl tu Kuba Sedláček a pro nás oba tu nebyl prostor. Někaké nabídky z extraligy tam byly, já jsem chtěl jsem být pořád co nejlíže k domovu, takže když se začalo řešit Brno, byla to jasná volba. Bral jsem to čistě po sportovní a životní stránce.

Za dva měsíce jsi ale už byl zpátky doma. Jak se ti ve Zlíně podařilo vrátit do formy?

V posledním zápase za Chabarovsk jsem si poranil třísko. V Rusku to nebrali moc vážně, spíš jsem měl pocit, že si myslí, že se mi jenom nechce, takže mě ani pořádně nevyšetřili, a do Brna jsem tak šel s tím, že jsem úplně zdravý. Tak jsem tam chytal i s tím, což byla upřímně velká hloupost. Po třech týdnech pak zjistili, že mám v třísku velkou trhlinu. Až pak zpátky ve Zlíně mi to masérka uvolnila a pomohla vrátit zpátky do normálu.

V současnosti tvoříš brankářskou dvojici s Danem Hufem, jaký je váš vztah? Je tam nějaká zdravá rivalita o post jedničky?

Myslím, že úplně v pohodě, já se snažím soustředit se jen sám na sebe, co můžu udělat, v čem můžu být lepší a abych co nejlíp pomohl týmu. Když se člověk začne víc soustředit na ostatní, tak je to jeho konec.

Děkujeme společnosti SEV.EN ENERGY

Důležitý podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu, rodičů nebo města Zlína také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat skupině Sev.en Energy Pavla Tykače. Ta ve Zlíně provozuje moderní teplárnu, díky které má více než 17 tisíc zlínských domácností a komunálních objektů zajištěno teplo a teplou vodu.

Teplárna splňuje veškeré ekologické předpisy Evropské unie a k výrobě tepla a elektřiny využívá mimo uhlí také ve velké míře biomasu a bioplyn.

„Jsme rádi, že můžeme ve Zlíně přispět k rozvoji mladých Beranů, stejně tak jako i v dalších lokalitách, ve kterých provozujeme naše energetické zdroje. A to nejen formou přímé podpory, ale i sérií mládežnických turnajů Sev.en Hockey Cup, kterou jsme společně s klubem uspořádali,“ připomíná Markéta Čapková, mluvčí zlínské teplárny.

Sev.en Energy je energetická skupina Pavla Tykače. Má mezinárodní ambice a její činnost zahrnuje například těžbu hnědého uhlí, výrobu elektrické energie nebo obchodování. Ve svých aktivitách pamatuje na udržitelný rozvoj a závazek vůči přírodě. Skupina byla zformována v roce 2018, opírá se však o 150leté zkušenosti s těžbou.

Příprava Akademie na novou sezónu **jede** **naplno**

Co je nového v Akademii Beranů? V tuto chvíli to jsou zejména obměněné realizační týmy a upravená jarní příprava. Obojí má vést k tomu, aby zlínské junioři a dorostenci sportovně obstáli v konkurenci nejlepších českých týmů a prali se o co nejvyšší pozice ve svých soutěžích.

Oproti minulým letům kombinují mladí hokejisté už v jarních týdnech přípravu na suchu s přípravou na ledě, což si trenéři pochvalují. Dobře totiž ví, že Berany čeká náročný ročník.

„Hlavní ambicí je být sportovně úspěšní. Zároveň ale jdeme do sezony se zdravým respektem a pokorou, protože má dojít k citelné redukci týmů v nejvyšších soutěžích,“ říká vedoucí zlínské Akademie Tomáš Jankovič.

Juniory počátkem května převzal Luboš Jenáček, v němž zlínský klub získal velkou posilu do svého trenérského týmu. Bývalý hráč a zkušený kouč v minulosti působil u mládeže i A-týmu Vsetína, kde zažil řadu těžkých zápasů i sportovních úspěchů.

„Luboš toho v hokejovém prostředí hodně dokázal. Má přirozený respekt a obrovský vliv na hráče,“ všímá si Jankovič. **„Kluci dobře ví, o co letos jde, a jsou motivovaní. Pevně proto doufám, že své odhodlání přenesou i do soutěžních zápasů.“**

Asistentem Luboše Jenáčka je další trenérská posila – Oldřich Horák, jenž vyhrál se Zlínem v roce 2014 titul a nedávno ukončil hráčskou kariéru.

A změny nastaly také u dorostenců. Ty nově převzal Radek Pšurný, dlouholetý zlínský kouč, který už v minulosti dorostenecké výběry Beranů vedl.

„Radek je zkušený a charismatický trenér. V předešlých sezonách působil u žáků, takže ho hráči znají a jsou na něj zvyklí. Tréninková morálka týmu je velmi dobrá,“ těší Jankoviče, jenž u dorostenců funguje jako jeden z asistentů.

Klub dbá na podmínky a zázemí

Zlínský trenér vyzdvihuje také propojenost s A-týmem, díky které mohou někteří mladíci už nyní sbírat cenné zkušenosti. **„Pár kluků si v minulé sezoně zkusilo dospělou extraligu, další hráči s áčkem trénovali. A suchou přípravu s A-týmem absolvují obránci Tadeáš Talafa, Adam Burian, Stanislav Kunst a útočníci Dominik Luža, Lukáš Chludil a Šimon Frömel.“**

Klub se dlouhodobě snaží vytvářet mladým hokejistům kvalitní podmínky nejen po stránce tréninkové a sportovní, ale i po stránce zázemí. Především vybavení juniorů, kteří mají k dispozici například pračku, sušičku nebo vlastní rozvíčkovnu vedle kabiny, je nadstandardní.

Situace dorostenců je v těchto týdnech poněkud ztížená, jelikož svou hlavní základnu mají na PSG aréně, která nyní funguje jako očkovací centrum. Jde však o dočasný stav, do vlastních prostor by se měli hráči vrátit na konci prázdnin.

Do budoucna hodlá vedení mládeže zkvalitňovat podmínky a zázemí mladých hokejistů i nadále. Jednou z připravovaných a plánovaných novinek je například stravovací program pro hráče Akademie.

Berany prověří silní soupeři

Před začátkem extraligové sezony chtějí trenéři své svěřence konfrontovat s kvalitními soupeři, pomoci by k tomu měly i zahraniční zápasové turné a tradiční přípravný turnaj ve Zlíně.

Do zahraničí, konkrétně do Švýcarska, by se měli v srpnu vydat junioři. Během sedmi dní mají naplánovaných pět zápasů – nejprve se po cestě zastaví v rakouském Salzburku, poté změní síly dvakrát s Davosem, s Rapperswillem a ještě jedním dalším soupeřem (Zug nebo Lugano).

„Výjezd do zahraničí je díky dobrým kontaktům Petra Lešky ve Švýcarsku domluvený, rádi bychom také předjednali možnou spolupráci našeho klubu s Davosem. Doufáme, že všechno v pořádku vyjde a akce se opravdu uskuteční. Přece jen doba je stále nejistá a riziko cestovních komplikací trvá,“ vysvětluje Jankovič.

Dorostence zase koncem srpna čeká již tradiční víkendový turnaj Zlín Cup, kterého by se kromě Beranů měly zúčastnit ještě Kometa Brno, Hradec Králové, Karlovy Vary a Mannheim.

„Na turnaj se těšíme a taky v tomto případě doufáme, že se vše obejde bez problémů. Účast přislíbili silní soupeři. Navíc Mannheim je náš partnerský klub, se kterým spolupracujeme řadu let. V Německu patří k nejlepším. Už několikrát jsme se vydali s devětáky my k nim,“ připomíná vedoucí zlínské Akademie.

Pro obě mužstva začíná ligová sezona v první půlce září. Juniory na úvod čeká domácí dvojzápas proti Slavii a Jihlavě (pátek 10. a sobota 11. září), dorostenci ve čtvrtek 9. září hostí na domácím ledě Havířov a o dva dny později se vydají do Vítkovic. Kompletní zápasový rozpis Akademie naleznete na www.beranizlin.cz.

zlín.

PSG

Continental

Navláčil

B&B
Commercial Activity

MPL
STAVEBNINY

Kredit
Gonvarri Material Handling

CESTA
KE HVĚZDÁM

Zlínský kraj

SEVEN
ENERGY

 /beranizlin.mladez